

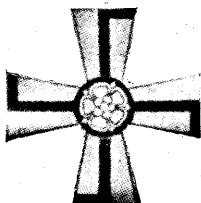
ORNIS FENNICA

XXII, N:o 1

SUOMEN LINTUTIETEELLISEN YHDISTYKSEN JULKAISEMA
UTGIVEN AV ORNITOLOGISKA FÖRENINGEN I FINLAND

1945, 1. IV.

Toimitus P. Palmgren, O. Kalela
Redaktion

PRO PATRIA

Vilho Hiilto

Heinäkuun 16 p:nä 1941 kaatui Nuijamaalla ylioppilas, res. alik. VILHO UUNO HIILTO. Hän oli syntynyt 5. IX. 1916 Helsingissä ja tuli ylioppilaaksi v. 1938 Helsingin Suomalaisesta Lyseosta.

Suoritettuaan asevelvollisuutensa ja taisteltuaan talvisodassa Karjalan Kannaksella Hiilto pääsi aloittamaan yliopistolliset opin- tonsa syksyllä 1940 eläintiede pääaineenaan. Innolla ja antaumuk- sella hän alusta alkaen yritti syventyä tehtäviinsä, jotka kuitenkin jo vajaan vuoden kuluttua keskeytyivät maamme jouduttua temma- tuksi mukaan yhä kiihtyvään maailmanpaloon.

Vilho Hiillon harrastusten keskeisimpänä kohteena olivat lin- nut. Jo nuoresta pitäen hän keräili munia ja täytti lintuja, minkä lisäksi merkitsi muistiin Pasilan seuduilta sekä lähiympäristöstä suu- ren joukon faunistisia ja fenologisia havaintoja. Aivan erityisen maininnan ansaitsee hänen Vanhankaupungin lahdella ja Pasilassa suorittamansa rengastustyö (osaksi yhdessä tovereittensa kanssa), joka käsitti tuhansia lintuja ja josta tuloksiakin ennätti kertyä hyvän joukon toista sataa.

Kevätkesästä 1941 lähtien Hiillon tutkimukset suuntautuivat määrätietoisesti metsiemme linnuston ekologiaan. Innokkaasti ret-

keillen hän ennätti vajaan kuukauden kuluessa kerätä varsin laajan havaintomateriaalin, joka kuitenkin olojen pakosta jäi keskeneräiseksi ja täysin käsittelemättömäksi.

Luonteeltaan Hiilto oli vaatimattoman hiljainen, toverina avulias ja rehti.

O. V. Lumiala

Viime kesän raskaitten taistelujen aikana ja niiden uhrina erkani tästä elämästä luutnantti, fil. kand. ONNI VEIKKO LUMIALA. Hän haavoittui Vuosalmella ja kuoli kenttäsairaalassa 9. VII. 1944.

Onni Lumiala (ent. Lundson) syntyi Kuopiossa 30. I. 1910. Ylioppilaaksi hän tuli v. 1930, fil. kandidaatiksi pääaineena maantiede v. 1943. Hän toimi Yliopiston maantieteellisen laitoksen ylim. assistenttina v:sta 1939 ja Geologisen toimikunnan apulais-turvegeologina keväästä 1942 lähtien. Lumialan tieteellinen työ kohdistui pääpainollaan kvartääri-geologiaan ja suotutkimukseen. Sen tuloksena — jo julkaistujen pienempien tutkielmien ohella — kypsyi lähes valmiiksi vesien umpeenkasvua koskeva väitöskirja.

Sotilaana Lumiala oli ansioitunut ja paljon kokenut rintamäupseeri. Talvisodan ajan hän taisteli Laatokan Karjalassa. Äskeisen sodan alkuvaiheissa hän osallistui m. m. Sortavalan seudun ja Maanselän kannaksen koviin taisteluihin. Kesäkuussa 1944 jälleen armeijaan astuttuaan hän joutui Karjalan kannaksen suurkampppailuun, missä hänen oli määrä kaikkensa antaa.

Suomen lintutieteellisen yhdistyksen jäseneksi Lumiala valittiin 14. X. 1931. — Hän oli jo varhaisista kouluvuosistaan saakka voimakkaasti kiintynyt lintuihin, joiden tarkaksi tuntijaksi hän pian kehittyi, retkeillen ahkerasti kotikaupungin kauniissa ympäristössä. Vaikkakin hänen varsinainen tieteellinen työnsä suuntautui toisille urille, ja hän lisäksi oli hyvin monipuolinen luonnonharrastuksessaan ja tutkijainnossaan, pysyi lintujen maailma aina hänelle läheisenä ja rakkaana. Niinpä Lumiala kokosi lukuisilla suotutkimusmatkoillaan säännöllisesti myös lintutieteellistä ainehistoa ja kartutti siten huomattavasti tietoja maamme eri seutujen lintufaunasta. Kysymykset kulttuurin vaikutuksesta linnustoon sekä eri suotyypien linnustosta kiinnostivat häntä erityisesti.

Lumialan useat ornitologiset tutkielmat todistavat hänen kestävää uskollisuuttaan poikavuosien mieliharrastusta kohtaan. Ne säi-